

Orgány ochrany veřejného zdraví mají pracoviště ve všech krajských městech a pobočky v řadě bývalých městech okresních.

Pro výrobky obuvi obecně – Česká obchodní inspekce

- Ústřední inspektorát*
- Střepánská 15, 120 00 Praha 2
- Telefon: +420/296 366 360 Fax: +420/296 366 236
- Inspektorát Středočeský a Hl.m. Prahy*
- Střepánská 15, 120 00 Praha 2
- Telefon: +420/296 366 207 Fax: +420/296 366 199
- Inspektorát Jihočeský a Vysočina*
- Mikuláše z Husí 38, 390 01 Tábor
- Telefon: +420/381 253 717 Fax: +420/381 251 887
- Inspektorát Plzeňský a Karlovarský*
- Radčická 25, 303 77 Plzeň
- Telefon: +420/377 323 596 Fax: +420/377 225 284
- Inspektorát Ústecký a Liberecký*
- Prokopa Divíše 6, 400 01 Ústí nad Labem
- Telefon: +420/475 209 493 Fax: +420/475 200 643
- Inspektorát Královéhradecký a Pardubický*
- Balbinova 821, 500 02 Hradec Králové
- Telefon: +420/495 518 752 Fax: +420/495 518 670
- Inspektorát Jihomoravský a Zlínský*
- Řt. Kpt. Jaroše 5, 602 00 Brno
- Telefon: +420/545 244 463 Fax: +420/545 244 170
- Inspektorát Moravskoslezský a Olomoucký*
- Provozní 1, 722 00 Ostrava-Třebovice
- Telefon: +420/596 964 675 Fax: +420/596 964 675

Příklady řešených případů z poradenství SČS (viz www.regio.cz)

Dotaz spotřebitele:

Dobrý den, dne 6. 4. 2006 jsem zakoupila koženou obuv, na které se již po prvním dni nošení objevila vada - díra v místě šiti. Boty jsem dále nenosila a 9. 4. 2006 jsem je reklamovala. Prodávající se mnou sepsala reklamaci, vydala reklamční lístek a sdělila mi, že je tu možnost okamžitého vyplacení peněz, což ale můžu sbrvátit jen paní vedoucí, takže si mám druhý den (10. 4.) zavolat. Bylo mi řečeno, že si pro boty přijde opravář a za týden si mám přijít pro opravené boty. Já se ale velmi obávám toho, že takto poškozená obuv nemůže jít žádným způsobem opravit. Mám právo, pokud nebudu spokojená s opravou, požadovat zpět peníze i v případě, že mi budou nutit výměnu obuvi? Předem mockrát děkuji za odpověď.

Rada:
Prodávající odpovídá kupujícímu za to, že prodáváná věc je při převzetí kupujícím ve shodě s kupní smlouvou, zejména že je bez vad. Jestliže vás má vadu, kterou lze odstranit, má kupující právo, aby byla bezplatně, včas a řádně odstraněna, a prodávající je povinen vadu bez zbytečného odkladu odstranit. Není-li to vzhledem k povaze věci neúměrné, může kupující požadovat výměnu věci. Není-li takový postup možný, může kupující žádat přiměřenou slevu z ceny věci nebo od smlouvy odstoupit. V případě opravy musí být provedena řádně, to mimo jiné znamená, že neutrpí vzhled opravené boty. Pokud by tomu tak bylo a obuv by byla opravou znehodnocena, lze na vadu pohlízet jako na neodstranitelnou, která brání řádnému užívání věci. Pak byste podle ustanovení § 622 občanského zákoníku měla právo volby, a to buď požadovat výměnu za bezvadný pár bot, nebo i právo od smlouvy odstoupit a dostat zpět kupní cenu. Záleží tedy na vaší volbě a prodávající musí vaši volbu respektovat.

Dotaz spotřebitele:

Dámská zimní obuv, propadlá vnitřní míčka na obou. Obuv používána pouze na cestu do školy a zpět. Za tři měsíce od zakoupení obuv zanesena na prodejnu z důvodu reklamace dne 7. 3. 2006. Prodávající obuv převzal s tím, že ji odešle na opravu. Dnes je 10. 4. 06. a obuv podle prodávajícího stále není opravena. Prostím vás, mám nárok na vrácení peněz?

Rada:
Podle zákona o ochraně spotřebitele § 19 odst. 3 je prodávající povinen o reklamaci rozhodnout ihned, ve složitých případech do tří pracovních dnů. Do této lhůty se nezapočítává doba přiměřená podle druhu výrobku či služby potřebná k odbornému posouzení vady. Reklamace včetně odstranění vady musí být vyřízena bez zbytečného odkladu, nejpozději do 30 dnů ode uplatnění reklamace, pokud se prodávající se spotřebitelem nedohodne na delší lhůtě. Po uplynutí této lhůty má spotřebitel stejná práva, jako by se jednalo o vadu, kterou nelze odstranit. Pokud jste nesushlasil

s prodloužením uvedené lhůty, máte tedy právo volby, zda budete požadovat výměnu za bezvadnou věc nebo zda uplatníte právo na odstoupení od smlouvy a budete požadovat vyplacení kupní ceny.

Dotaz spotřebitele:

2. 3. 2005 zakoupena obuv (zimní boty). V této sezoně nošeny měsíc a v následující zimě 2005-2006 měsíce tři. Ve spodní části na podrážce se objevila díra, kterou nepronikala jen vlhkost, ale přímo voda (o žádném případě nelze mluvit o přirozeném opotřebení). Reklamace byla bez jakýchkoliv průtahů okamžitě uznaná. Po měsíci byly vráceny boty tak, že podrážka na botě zůstala, pouze byla na polovinu ztenčena a na ní nalepena další, jiná - gumový materiál. Boty nejen že změnily vzhled, ale jsou i podstatně těžší. Proto jsem je nepřevzal a závořile vás žádám o radu v dalším postupu.

Rada:
Podle zákona máte právo, aby vada byla bezplatně, včas a řádně odstraněna. Řádným odstraněním se rozumí, že není změněn vzhled, vlastnosti věci a že ji lze řádně užívat jako věc bez vady. Jestliže je věc opravena vadně, máte právo žádat provedení opravy ve smyslu shora uvedeného. Není-li možné a věc nelze řádně užívat, pak se jedná o vadu neodstranitelnou a v tom případě máte podle § 622 občanského zákoníku právo požadovat výměnu za bezvadnou věc nebo od smlouvy odstoupit. Jestliže se jedná o jinou vadu, která např. zhoršuje vzhled, ale jinak nebrání užívání, a nepožadujete výměnu za bezvadnou věc, máte právo na přiměřenou slevu z ceny, nebo můžete od smlouvy odstoupit. Svě právo musíte bez odkladu uplatnit u prodejce – odvolte se na uvedená ustanovení zákona. Konečně připomínám, že podle § 598 máte i nárok požadovat nutné náklady, které byly spojeny s uplatněním vašeho práva na odstranění vady. Jestliže by došlo k výměně za novou obuv, začala by běžet znovu záruční doba 24 měsíců.

Dotaz spotřebitele:

Reklamovala jsem zimní boty syna, mají velmi poškozený vnitřek. Počítala jsem, že reklamaci uznají, doklady jsem se opaku. A tak bych se s vámi chtěla poradit. Jak mám dále postupovat?

Rada:
Neuvádíte důvod, proč byla reklamace odmítnuta jako neoprávněná. Prodejce by vám měl sdělit důvod odmítnutí. Podmínky záruky by měly být uvedeny v příbalovém letáku, jinak platí podmínky obvyklé. Za vadu se ale podle zákona nepovažuje a záruka neplatí v případě poškození a opotřebení způsobené běžným užíváním. Pokud byste s vyjádřením prodejce a odmítnutím reklamace nesushlasila, doporučujeme se obrátit na soudního znalce nebo autorizovanou zkušebnu o odborný posudek. Znalce si můžete zvolit podle vlastního výběru z rejstříku soudních znalců, který najdete na www.justice.cz. Podle výsledku znaleckého posudku, který si ovšem budete muset zaplatit, mohou nastat následující eventuality: 1. Firma uzná znalecký posudek, který označí vadu jako vadu materiálu nebo špatné zpracování, které existovalo již v době prodeje, a budete mít právo na bezplatnou opravu, pokud je možné, při neodstranitelné vadě právo na výměnu za bezvadnou věc nebo právo od smlouvy odstoupit. Spotřebitel má podle § 598 občanského zákoníku také právo na úhradu nutných nákladů spojených s uplatněním práva na reklamaci, tedy i náklady znaleckého posudku, postovné a dopravné atd. 2. Firma posudek vašeho znalce neuzná a nechá si vypracovat posudek vlastní. Posudek vypracovaný pro firmu se bude shodovat s posudkem vašeho znalce, potom firma zaplatí nejen za posudek zpracovaný pro vás, ale také za vyhotovení posudku pro sebe. Budete mít stejná práva, jak je uvedeno v bodě 1. 3. Posudek vypracovaný pro firmu bude hovořit ve prospěch firmy, vaše reklamace nebude uznána jako oprávněná a náklady na posudek vašeho znalce vám nebudou uhrazeny. S výsledkem nemusíte souhlasit, ale v tom případě se budete muset obrátit na soud, zaplatit soudní poplatky za čekat, jak to všechno dopadne. Jestliže vám dá soud za pravdu, získáte právo na opravu, výměnu nebo právo odstoupit od smlouvy a dostanete zpět investované peníze, tedy kupní cenu, soudní poplatky, posudky a event. i další nutné náklady, které vám v souvislosti s tím vznikly. Jestliže ale soud dá za pravdu firmě, všechny náklady - možná i náklady firmy - jdou na váš účet. S uvážením uvedených eventuality se musíte sama rozhodnout, jaký postup zvolíte.

Dotaz spotřebitele:

Dobrý den, 18. 1. 2006 jsem koupila na inzerát dětské lyžařské boty, po dodání jsem zjistila, že mají vadu (na patě chybí nýt), na kterou prodávající neupozornil. Chtěla bych se zeptat, jakým způsobem mohu dostat peníze nazpět. Děkuji.

Rada:
Předpokládám, že se jedná o kupní smlouvu uzavřenou na dálku mezi vámi a soukromou osobou, která nejedná v rámci své obchodní činnosti. Kdyby prodávajícím byl dodavatel, tedy osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy jedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti, jednalo by se o spotřebitelskou smlouvu a pak byste mohla

uplatnit právo na odstoupení od smlouvy ve lhůtě 14 dnů od převzetí plnění, a to i bez udání důvodů. V opačném případě platí dohoda s prodávajícím. Pokud by prodávající odmítl dohodu o odstoupení od smlouvy akceptovat a vrátit kupní cenu, mohla byste se odvolat na § 49 a) občanského zákoníku a domáhat se neplatnosti smlouvy z důvodu, že jste byla uvedena v omyl. Odvolat se můžete i na povinnost prodávajícího, kterou nesplnil tím, že vás neupozornil na vady, které věc má, pokud o nich věděl. Jestliže dodatečně vyšla nejavo vada, na kterou vás prodávající neupozornil, máte podle § 597 právo na přiměřenou slevu ze sjednané ceny odpovídající povaze a rozsahu vady; teprve jde-li o vadu, která činí věc neupotřebitelnou, máte právo od smlouvy odstoupit. Konečně vás chci upozornit na ustanovení § 591, kdy platí, že při zaslání předmětu koupě na místo plnění nebo určení, není kupující povinen zaplatit cenu, dokud nemá možnost si předmět koupě prohlédnout. Pak lze při zjištění vady věc nepřevzít.

Dotaz spotřebitele:

Na konci listopadu jsme reklamovali dívčí sandály. Před svátky (po 30ti dnech) nám bylo oznámeno, že reklamace ještě není vyřízena a peníze nebyly vydány. Tento týden nám bylo oznámeno, že reklamace je uznaná a můžeme si vyzvednout peníze. Po předložení dokladu o reklamaci na nás prodávající chtěla ještě paragon, který si podle našeho mínění při podáváním reklamace ponechala, a protože jej nemáme, odmítla peníze vydat. Upravuje reklamční řád, jaké doklady si prodávající ponechává. V případě, že ne, jak by tento spor sel vyřšit.

Rada:
Obecný reklamční řád není, každý prodejce by měl mít vlastní, jinak platí jen ustanovení občanského zákoníku. Reklamací prodávající nemusí přijmout, když spotřebitel nepředložil doklad, že věc byla zakoupena v jeho prodejním místě. Argumentujte tím, že paragon o koupi byl předložen při oznámení vady a podání reklamace (protože jiným by reklamace byla určité odmítnuta) a že si pracovník v prodejně podle paragonu již tehdy ověřil, že sandály byly zakoupeny u nich a za jakou cenu, přičemž si dotyčný doklad ponechal. Doklad o koupi kromě uvedeného důvodu slouží k prokázání ceny věci. Je-li cena nepochybná a reklamace byla uznaná jako oprávněná, není podle mého názoru důvod k tomu, aby prodejce odmítl vrátit kupní cenu. V reklamčním protokole by ovšem mělo být uvedeno, o jakou konkrétní věc se jedná a jaká vada této věci je reklamována, konečně i cena reklamovaného zboží. Pokud to v dokladu o reklamaci není uvedeno, lze to považovat za chybu prodejce, resp. pracovníka, který reklamaci přijímal. Bohužel, jestliže se s prodejcem nedohodnete a bude trvat na svém, mohl byste se svého práva domáhat jediné soudní cestou – to je ale zdlouhavé, nákladné a s nejistým výsledkem a neseriózní obchodníci někdy spoléhají právě na to, že za těchto podmínek spotřebitel rezignuje.

Dotaz spotřebitele:

Dobrý den, první dotaz, dal jsem si boty do opravy v reklamční době a oprava byla provedena a při opravě došlo k jinému poškození. Boty jsou kolem obvodu obrousené nožem (velice viditelně) a reklama na poškození mi nebyla uznaná, informoval jsem se v prodejně, ale boty jsem si ještě nepřevzal. Jak mám postupovat? - druhý dotaz, zakoupené boty u stejného prodejce. Boty po 4letním nošení se mi začaly na patách odloupuvat. Reklamace zamítnuta, že se jedná o pánskou obuv a že se jedná o běžné opotřebování zboží.

Rada:

1. Při opravě věci podle § 653 odst.(1) občanského zákoníku zhotovitel odpovídá za vady, které má provedená oprava nebo úprava při převzetí věci objednatелеm, jakož i za vady, které se vyskytnou po převzetí věci v záruční době. Jestliže tedy boty byly opraveny vadně či byly při opravě poškozeny, opravář je za takovou vadu odpovědný, a proto trvejte na svém právu na reklamaci. Toto právo upravuje § 655: (1) Je-li věc opravena nebo upravena vadně, má objednatel právo na bezplatné odstranění vady. Zhotovitel je povinen vadu odstranit nejdříve v dohodnuté lhůtě. Nelze-li vadu odstranit nebo neodstraní-li ji zhotovitel v dohodnuté lhůtě, anebo vyskytne-li se vada znovu, má objednatel právo na zrušení smlouvy nebo na přiměřené snížení ceny opravy nebo úpravy. (2) Práva z odpovědnosti za vady musí být uplatněna u zhotovitele v záruční době; jinak zaniknou. 2. Je pravda, že záruka se nevztahuje na opotřebení způsobené běžným užíváním, ale této formulace prodejce někdy zneužívá. Patrně za 4 dny nemůže k takovému opotřebení při běžném užívání dojít. Trvejte na svém právu, které vám zaručuje občanský zákoník v § 622: Jde-li o vadu, kterou lze odstranit, má kupující právo, aby byla bezplatně, včas a řádně odstraněna, a prodávající je povinen vadu bez zbytečného odkladu odstranit. Jde-li o vadu, kterou nelze odstranit a která brání tomu, aby věc mohla být řádně užívána jako věc bez vady, má kupující právo na výměnu věci nebo má právo od smlouvy odstoupit.

Některé organizace aktivně spolupracující se Sdružením českých spotřebitelů:

Kontaktní místo
Sdružení českých spotřebitelů
Budějovická 73, 140 00 Praha 4, tel./fax: 261262280/261262268,
e-mail: spotrebitel@regio.cz; www.regio.cz/spotrebitel

KonzumentTest, číslo 4, srpen 2006; © Sdružení českých spotřebitelů, 2006
ISSN 1801-528X

Toto vydání **KonzumentTest** na základě odborných podkladů PhDr. V. Mayerové, RNDr. P. Štátné, MUDr. M. Víta, Ing. M. Dostálové, Ing. Z. Galajdové, Ing. L. Dupala a z archivu SČS zpracoval a k tisku připravil Ing. L. Dupal.

Tato publikace byla vytvořena za finanční pomoci Evropské unie v rámci programu Transition Facility. Její obsah nelze v žádném případě považovat za názor Evropské unie.

KonzumentTest

Občasník Sdružení českých spotřebitelů

Číslo 4 / srpen 2006

Úvod

Dětské boty: Problém opět, zas a znovu...

- Můžeme se spolehnout na bezpečnost obuvi na trhu?
- Jak jsou ohroženy nohy našich dětí obuví?
- Jaké jsou příčiny deformity nohou?
- Jak reklamovat?
- Rozumíme číslování? Aj.

Úvodem

Obuv je výrobkový sortiment, který našim spotřebitelům činí mnoho problémů. Alespoň to vyplývá ze statistik dotazů a žádostí o radu při reklamaci, s nimiž se spotřebitelé obrací na Sdružení českých spotřebitelů. Skupina výrobků obuvi a textilu dosahuje v posledních letech číselnosti přes 20 % z celkového počtu dotazů; pro porovnání elektrovýrobky (spolu s počítačovou technikou) jsou v těsném závěsu jiné výrobky a služby zaznamenaly nižší podíl. Z analýzy případů stížností se jako nepřiznivý trend jeví, že zdaleka ne všechny případy reklamované obuvi se týkají levného zboží zakoupeného u „bezejmenných“ prodejců u stánků na tržističích, naopak: I dražší, nebo i luxusní zboží bývá předmětem sporu, kdy spotřebitel nespěšně uplatňuje nárok na reklamaci výrobku a vyhledává proto pomoc.

Tento jev nezděračujeme proto, že bychom měli za to, že situace spotřebitele na trhu se obecně zhoršuje. Zmíněný trend může být projevem, že spotřebitelé si ve větší míře uvědomují svá práva a větší snahy svého práva také dosahou. Zejména chceme upozornit, že problém ochrany spotřebitele nelze zjednodušovat a ztožňovat ho pouze s problematikou tržišť.

Výše zmíněné problémy s botami se téměř výhradně týkají „pouze“ kvality. Existuje však bohužel řada signálů vyslaných experty, že dětská populace je velmi ohrožena řadou defektů a poškození nohou. To může být způsobeno dvěma důvody, ale důležitým aspektem má být obuv špatné konstrukce (zdravotně závadná dětská obuv).

Rozhodli jsme se proto věnovat toto vydání našeho občasníku KonzumentTest tématu bezpečnosti dětské obuvi. Spotřebitel by měl být lépe informován o značkách a piktogramech, které se na obuvi vyskytují v označení. Některé z nich jsou závazné, jiné na výrobek umísťuje výrobce popřípadě jiný článek distribučního řetězce dobrovolně jako informaci pro spotřebitele. Je v zájmu spotřebitele naučit se lépe orientovat a rozhodovat při výběru obuvi z hlediska zdravotního vývoje nohy jeho dětí.

Věříme, že vydání KonzumentTest poslouží Vám spotřebitelům v uvedeném smyslu.

Ing. Libor Dupal

Sdružení českých spotřebitelů (spotrebitel@regio.cz)

Všichni se asi občas dostaneme do situace, kdy nejsme spokojeni s výrobkem, který jsme zakoupili, a chceme ho reklamovat. Zopakujme si několik rad, které nám s uplatněním reklamace mohou napomoci.

Základní rady pro reklamaci

1. Kam s vadným výrobkem? Objeví-li se v záruční době na obuvi vada, můžete ji reklamovat v obchodě, kde jste ji zakoupili, v zásadě také v jiné prodejně stejné firmy; u jiného průmyslového zboží případně v servisu, který je uveden v záručním listě.

2. Výměna, či oprava? Jde-li o vadu, kterou lze odstranit, máte právo, aby byla bezplatně, včas a řádně odstraněna (do 30 dnů). Jde-li o vadu, kterou nelze odstranit a která brání tomu, aby věc mohla být řádně užívána jako věc bez vady, máte právo na výměnu věci nebo od smlouvy odstoupit. Táž práva přísluší kupujícímu, jde-li sice o vady odstranitelné, jestliže však kupující nemůže pro opětné vyskytnutí vady po opravě nebo pro větší počet vad věc řádně užívat. Tato práva platí po celou dobu záruky. Chybné jsou například interpretace, že výměnu věci nebo odstoupit od smlouvy (vrácení peněz) můžete požadovat jen v průběhu prvních 6 měsíců. Bohužel jsou častým problémem interpretace „opětovného vyskytnutí vady po opravě nebo pro větší počet vad“. Zdůrazňujeme, že v zákoně není, že STĚJNÁ vada se musí opakovat 3x, abyste získali nárok na výměnu zboží či na vrácení peněz.

3. Neopravitelná vada. U neopravitelné vady, kvůli které nelze výrobek ani používat, si můžete vybrat mezi výměnou výrobku za stejný bez vady a vrácení peněz. Nebrání-li vada používání, můžete žádat slevu. Vždy je potřeba brát v úvahu povahu věci, reklamovat nelze běžné opotřebení úměrné době používání. (Například nelze žádat výměnu bot, když se po několika měsících třepí tkaničky; pokud se tkaničky roztrpí po jednom dvou nošeních, uplatníte u prodejce výměnu tkaniček a nikoliv celých bot atp.)

4. Vady u použitého zboží. I použité zboží z bazaru nebo secondhandu můžete reklamovat. Prodejce však nenese odpovědnost za vady, které odpovídají míře opotřebenosti zboží před prodejem. Prodávající se však nemůže zbavit odpovědnosti za jiné vady tím, že tvrdí, že je jen zprostředkovatelem obchodu.

5. Při zamítnutí zbývá soud. Při zamítnutí reklamace doporučujeme zkoušet s prodejcem mimosoudní urovnání sporu na základě posudku soudního znalce. Pokud by prodejce s takovým postupem souhlasil a posudek soudního znalce dal za pravdu vám, prodejce je pak povinen náklady spojené s reklamací, tedy i za soudního znalce, uhradit. (Registr soudních znalců – viz www.justice.cz). Nedohodnete-li se s prodejcem mimosoudní cestou, zbývá již jen možnost řešit spor soudně. To v případě obuvi nebývá pro spotřebitele praktickým a reálným řešením, na což někteří prodejci spoléhají.

Obvykle a zejména v případě obuvi reklamujeme z důvodu nedostatečné jakosti. Výrobek jaksi nevydrží a po nějaké době, někdy po jednom nošení, někdy třeba po roce vykáže vadu, na jejímž základě ho chceme reklamovat. Ale na řadu výrobků (v podstatě na všechny!) máme i jiné požadavky a tedy i jiná kritéria: chceme, aby byly bezpečné:

NERADOSTNÁ BILANCE

- 99 % dětí se rodí se zdravými nohama.
- 30 % dětí přichází do první třídy s poškozenými nohama v důsledku nošení nesprávné obuvi.
- Navíc poškození nohou v dětství se mohou projevit až za 30–40 let.
- Přehled zjištěných vad nouhou*
- Deformity nohou
- Deformity prstů na noze
- Kostěné výrůstky
- Kožní onemocnění - infekční a neinfekční
- Poškození nehtů
- Zvýšená potivost
- Jiná onemocnění a vady
- A jaké jsou příčiny onemocnění a vad nouhou?*
- Nošení obuvi, která poškozuje zdraví nohou
- Nedostatečná péče o hygienu a zdraví nohou
- Nedostatečná nabídka kvalitní zdravotně nezávadné obuvi
- Vysoké ceny obuvi
- Ekonomická situace rodin s malými dětmi
- Nedostatečné znalosti rodičů, učitelů a lékařů o škodlivosti nošení nevhodné obuvi
- Nekvalifikovaný prodej obuvi
- Nedostatečná hygiena v lůžkových zařízeních, umývárkách, sportovních klubech

Boty, botky, botičky až v Parlamentě ČR

Sdružení českých spotřebitelů (SČS) pořádalo na konci března 2006 seminář zaměřený na téma zdravotní nezávadnosti dětské obuvi. Konal se ve slavnostním prostře- dí Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR pod záštitou Podvýboru pro obchod, ochranu spotřebitele a ochranu trhu. Posláním semináře bylo poskytnout poslancům, zástupcům nevládních neziskových sdružení (spotřebitelských organizací, občanských poraden aj.), profesních asociací, zkušebních a certifikačních subjektů, vládních a státních institucí a médií a jejich prostřednictvím široké veřejnosti informace o problematice obuvi pro děti z hlediska její zdravotní bezpečnosti. Diskutována byla situace evropské a vnitrostátní legislativy a jejího uplatňování a vymáhání, možnosti a účinnost využití dobrovolných nástrojů, jakou jsou zejména technické normy, dobrovolné značky a dobrovolná certifikace a zejména návrhy a možnosti dalšího řešení. Prezentace přednesl náměstek ministra zdravotnictví a hlavní hygienik MUDr. Michael Vít, předsedkyně České obuvnické a kožedělné asociace PhDr. Vlasta Mayerová a další. Svě návrhy řešení prezentoval i SCS.

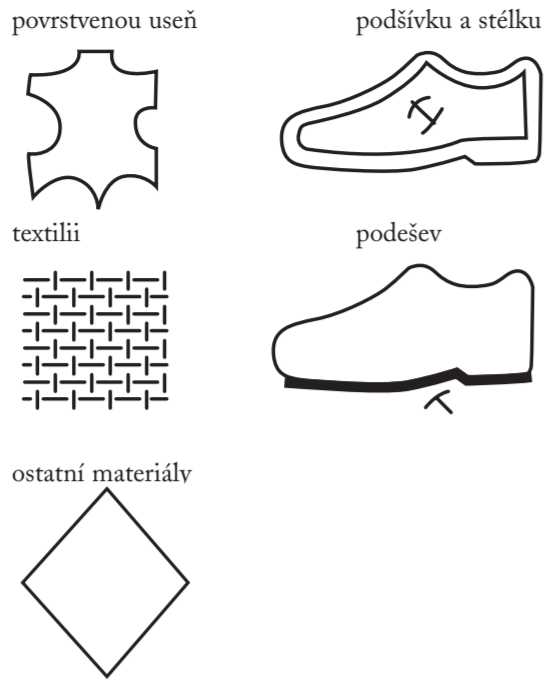
Konstrukce dětské obuvi musí dodržet určité zásady - hovoříme o tzv. minimálních lékářských požadavcích na konstrukci dětské obuvi.

Jaké jsou zásady správné konstrukce dětské obuvi?

V zásadě musí garantovat, že se dětská noha bude dobře vyvíjet a nebude deformována špatnou obuví. K těmto zásadám patří zejména:

Tvar obuvi a nadměrek Dětská obuv musí mít dostatečně prostornou kulatou špičku, která poskytuje dostatek místa pro prsty. Obuv musí mít i tzv. nadměrek, který slouží jako prostor pro prodloužení nohy při chůzi a u dětí je zde i rezerva pro růst nohy.
Materiál svršku Obuv by měla být vyrobena z přírodních materiálů, jako jsou např. usně nebo textil, které jsou prodyšné a absorbují vlhkost. Tyto materiály se rovněž dobře přizpůsobují anatomickému tvaru nohy. Dalším vhodným výběrem je obuv vybavená klima-membránou typu Gore-tex nebo Sympatex, která zajišťuje dobrý teplotně-vlhkostní podmínky.
Stélka obuvi Protože dětské nohy se poměrně hodně potí, musí být každá obuv, zvláště uzavřených střihů, vybavena ve vnitřní náslapné části stélkou nebo vložkou ze svého materiálu. Doporučuje se usně, textil, případně některé materiály typu Cambrella se zvýšenou propustností pro vodní páry.
Opatek obuvi Noha v obuvi musí být dokonale fixována. Každá dětská obuv uzavřených střihů, resp. sandálůva s plnou patou, musí mít dostatečně tuhý, vysoký a dlouhý opatek (tj. vnitřní ztužovací dílec v patní části svršku).
Střih svršku Dobrou fixaci nohy zajišťuje vhodný střih svršku. Doporučuje se obuv šněrovací, popřípadě se spnou nebo suchým zipem. Nejmenší vhodné jsou střihy mokasinové a loďčkové. Pro nejmenší děti se doporučuje obuv výhradně kotníčková.

Podpatek obuvi Podpatky u dětské obuvi musí být co nejnižší s velkou plochou pro udržení stability. Obuv s vysokými štíhlými podpatkami pro děti není zásadně vhodná. **Ohebnost obuvi** V oblasti prstních kloubů musí být obuv co nejobhebnější. Obuv, hlavně pro nejmenší děti, musí „jít“ s nohou a spolupracovat s ní. Ohebnost nebo-li flexibilitu ovlivňuje druh použitého vrchového materiálu, stříh a zejména druh, tloušťka a tuhost podešve. Čím silnější je podešev, tím je obuv tužší. Doporučuje se již při nákupu vyzkoušet, jaký odpor klade bota při ohybu špičky směrem k nártu. **tlumicí vlastnosti obuvi** Prevencí proti poškození kloubů a páteře je podešev s dobrými tlumicími vlastnostmi, pěnové vkladací vložky a anatomicky tvarované stélky z pružných materiálů. **Hmotnost obuvi** Dítě udělá za den 18 až 20 tisíc kroků, proto je dobré dbát na to, aby také hmotnost obuvi byla co nejmenší.

Názvy a odpovídající obrazové znaky (piktogramy) materiálů použitých v hlavních částech obuvi, které mají být označeny (dle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 265/2000 Sb.).

Označení CE na obuvi

U některých typů obuvi se můžeme setkat s celkem nenápadným označením CE. Pro obuv jsou aktuální zejména dvě nařízení vlády, která na základě zákona označení CE zavedají (jedná se o zákon o technických požadavcích na výrobky č. 22/1997 Sb.). Uvedená nařízení vlády se týkají osobních ochranných prostředků (v případě našeho výrobního sektoru se týká zejména pracovní, ochranné a bezpečnostní obuvi) a zdravotnických prostředků (zdravotní obuv – obuv dia, pooperační obuv apod., ortopedické korekční členy do obuvi, ortopedické vložky apod.). Pro spotřebitele nakupujícího dětskou obuv to mohou být nepochybně zajímavé oblasti. Označení CE na výrobcích obou skupin je označením povinným a znamená, že daná obuv splňuje základní požadavky stanovené v uvedených nařízeních vlády. Nás spotřebitele tedy může těšit, že pro tyto speciální výrobky existují zvláštní požadavky stanovené v zákoně, resp. v jeho prováděcím předpise. Nemusí to však automaticky znamenat, že obuv je bezpečná i z jiných hledisek, než ke kterým se vztahuje nařízení vlády, a už vůbec ne, že je kvalitní. Označení CE není navíc vůbec určeno spotřebiteli, ale orgánů dozoru, tedy České obchodní inspekci! Nicméně k určitému pozitivnímu vnímání těchto druhů bot označení CE na teniskách, které jste koupili v tržnici, jedná se nepochybně o blamáž! Ale jak je to vlastně se zákonnými požadavky na bezpečnost obuvi a povinnostmi výrobců, dovozců a prodejců v této věci? O tom dále.

Je zřejmé, že řadu těchto ukazatelů si spotřebitel-rodič může při troše zodpovědnosti prověřit sám. V komplexu to ovšem tak jednoduché není. Nejdříve – jak je zdravotní nezávadnost a bezpečnost obuvi a zejména obuvi dětské „ošetřena“ po právní stránce u nás, popřípadě v Evropské unii?

Značení obuvi

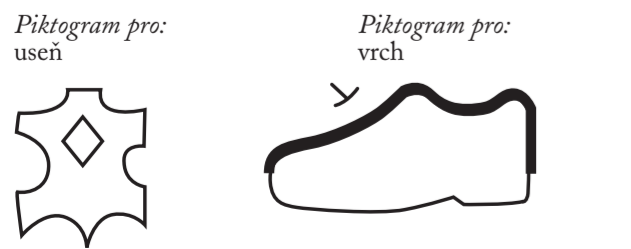
Povinné označení údajů o použitých materiálech Zajímá vás materiálové složení obuvi, kterou chcete zakoupit nebo jste již zakoupili? Některé druhy obuvi se závazně (povinně) na základě evropského práva označují piktogramy. U nás je tato povinnost právně zavedena zákonem na ochranu spotřebitele č. 634/1992 Sb.

Vyhláškou vydanou na základě tohoto zákona se stanoví podrobnosti o způsobu označování obuvi údajů o materiálech použitých v jejích hlavních částech. Označování hlavních částí obuvi, jimiž jsou vrchní část obuvi („vrch“), podšívkou a stélkou, jakož i podešev, údajů o materiálech použitých v jejích hlavních částech se provádí obrazovými znaky (piktogramy) nebo názvy v českém jazyce, a to alespoň u jedné boty z páru. Obrazové znaky (piktogramy) materiálů použitých v hlavních částech obuvi a obrazové znaky (piktogramy) hlavních částí obuvi se umísťují vedle sebe tak, aby byly viditelné, neodstranitelné, přístupné a rozměry obrazových znaků (piktogramů) dostatečně velké a čitelné tak, aby informace v nich obsažené byly snadno srozumitelné, aby spotřebitel nemohl být uveden v omyl.

Obuv se označuje údajů o materiálu, který tvoří nejméně 80 % plochy vrchu, podšívkou a stélkou a nejméně 80 % objemu podešve. V případě, kdy žádný z materiálů nedosahuje nejméně 80 % plochy vrchu, podšívkou a stélkou nebo 80 % objemu podešve, uvádí se informace o dvou hlavních materiálech, ze kterých se obuv skládá.

Pro označování obuvi údajů o materiálech použitých na hlavní části obuvi lze jako techniku označování použít tisknutí, lepení, vyražení nebo připevnění štítku s požadovanými údaji k obuvi.

Vyhlaška se vztahuje například na následující druhy obuvi: Polobotková obuv vycházková i domácí, kotníčková, polo-holeňová, holeňová a vysoká obuv, sandály různých typů, tenisová, běžecká a jiná sportovní obuv, koupací obuv a jiná rekreační obuv, speciální sportovní obuv, bruslařská obuv, lyžařská obuv, cyklistická obuv, přezůvky nošené přes jinou obuv, ortopedická obuv aj. Naopak výjimky nejsou četné ani podstatné. Označována nemusí být obuv bezpečnostní, ochranná a pracovní (platí pro ni zvláštní právní předpis), obnošená nebo již použitá aj.

(1) Uzavřená obuv nesmí být plně zhotovena ze syntetických materiálů. To neplatí, jde-li například o koupací obuv a obuv účelovou tvořenou jedním dílcem, vyrobenou zejména tvářením z pryže nebo plátem, jako jsou holínky nebo nepropustná zimní obuv. (2) Materiály používané k výrobě svršku a podšívky při výrobě obuvi musí mít propustnost pro vodní páry minimálně 2,0 mg.cm-2 h-1. (3) Materiály používané k výrobě stélky při výrobě obuvi

musí mít absorpci vody nejméně 35 procent a desorpci vody nejméně 40 procent. (4) Jednořivé druhy materiálů používané k výrobě stélky a podšívky u obuvi nesmí překročit hygienické požadavky stanovené touto vyhláškou.

Existuje tedy zákonná úprava pro hygienické požadavky na obuv pro děti do tří let. Ale jak je to s ostatními technickými požadavky, např. z hlediska konstrukce obuvi zajišťující zdravotní nezávadnost? A co kategorie starších dětí a vlastně všech spotřebitelů? Zde je odpověď zdánlivě jednoduchá: Žádné jiné požadavky, které by byly stanoveny taxativně zákonem či navazujícími podzákonnými technickými předpisy, neexistují. Znamená to tedy, že výrobci a dovozci mohou na trh sunout bez jakékoliv regulace a kontroly výrobky, které nemusí splňovat žádná kritéria bezpečnosti? Nikolivěk. Pro takové okolnosti je v EU vybudován systém tzv. **obecná bezpečnost**.

Princip aplikace tohoto systému musíme pro účel našich novin velmi zjednodušit. Lapidárně vyjádřeno: Výrobce je povinen uvést na trh pouze bezpečný výrobek. Á jak má vědět a kontrolními orgány prokázat, že jeho výrobek je bezpečný? Například tím, že existuje právní předpis, který se k danému nebezpečí vztahuje. Neexistuje-li takový předpis, pak lze použít technickou normu, nejlépe evropskou normu pro takový účel vydanou. Atd. Problém ale zůstává nejednotnost názorů a špatná prokazatelnost, co je to zdravotně závadná obuv, jak ji prokázat a identifikovat. Navíc přetrvává i nejednotnost odborníků v názorech, co vlastně způsobuje zhoršování zdravotního stavu nohou dětí – neboť nejen špatná konstrukce, ale i špatné návyky a jiné aspekty hrají svou roli.

Lékařskými průzkumy a rovněž z klinické praxe je prokázáno, že neekvalitní, zdravotně závadná obuv svou konstrukcí i materiálem může velmi závažně poškodit rostoucí dětskou nohu, a to k mnohdy s vážnými následky na celý život. Proto je zapotřebí, aby byla na našem trhu dostatečně široká nabídka zaručené kvalitní a zdravotně nezávadné dětské obuvi, aby rodiče měli možnost pohodlně si vybrat obuv, která je nejen vhodná po stránce zdravotní, ale která uspokojí také estetické požadavky rodičů i dětí. Zdravotně závadná obuv však není jedinou příčinou.

Příčiny deformit nohou

- Nevhodná obuv – nošení obuvi, která dobře nepadne (příliš úzká či příliš široká; krátká či široká; spícatá; nošení obuvi s vysokými podpatkami).
- Nevhodný životní styl (nadměrná tělesná hmotnost; jednostranná zátěž nohou – přetěžování nadměrně dlouhou chůzí nebo naopak stáním; nedostatek pohybu; chůze po tvrdých, rovných podlahách; nošení účelové obuvi (sportovní obuv typu tenisky) po celý den ke všem účelům).
- Nošení obuvi zdravotně závadné či ortopedicky nevhodující (nevychovující materiálové složení; obuv s nevhovujícími anatomickými nebo funkčními vlastnostmi – zejména obuv s „historií“ – obuv již po jednom či více dětech).

Aspekty specifické pro růst nohou

- Noha dítěte velmi rychle roste, mění své proporce – v průměru 15-18 mm/rok.
- Růst nohy není plynulý, nýbrž ve skocích.
- Kostí nohy malého dítěte jsou měkké (chrupavčité) – snadno se deformují špatnou, zejména malou obuví a nadměrnou zátěží (dlouhá chůze).
- Nutná pravidelná kontrola velikosti obuvi a velikosti nohy matkou.
- Dítě ve věku 2-3 let optimálně 2-3 velikosti/rok.
- Tvar a velikost obuvi
- Dětské nohy mají sníženou citlivost vůči bolesti či tlaku – krátká či nepadnoucí obuv, aniž to dítě pociťuje.
- Dostatečně prostorná kulatá špička poskytující dostatek místa pro prsty - prsty musí být v přirozené poloze.
- Deformity: vbočený palec, vybočený malík, kladivkové prsty.
- Materiál svršku obuvi a stélky
- Materiály přírodní (useň, textil) prodyšné, měkké a absorbující vlhkost.
- Nevhodné materiály (plast, koženka) způsobují plísňová onemocnění, otlačky, zapáření nohou (dětské nohy – větší potivost).

Opatek, ohebnost obuvi, podpatek

Výběr správné obuvi je v rukou matky a otce dítěte !!! Alespoň ve značné míře...

Co nám pomůže při rozhodování: dobrovolné značky a informace

Značka CZECH MADE – „Značka kvality“

Značka CZECH MADE je značka pro kvalitní výrobky (od roku 1993) a také pro služby (od roku 1995). Její vznik je spojen s naší novodobou historií po roce 1989 a za vzor si vzala systémy udělování obdobných značek existujících prakticky ve všech vyspělých státech. Stala se svého času naší první a neznámější značkou kvality. Její sláva poněkud upadla a na obuvi byste ji dnes našli jen náhodou, nicméně existuje a na jiných výrobcích či službách se s ní můžete setkat častěji. Značka vyjadřuje, že výrobek nebo služba splňují špičkovými odborníky stanovená kritéria, že vlastnosti odpovídají požadavkům nejméně v míře srovnatelné s nabídkou kvalitních výrobků / služeb na českém trhu a že byly ověřeny nezávislou organizací.

Správcem značky, Sdružení pro Cenu České republiky za jakost (SCJ), je nevládní a nezisková organizace. Cílem SCJ a všech jeho aktivit, včetně značky CZECH MADE, je prosazování myšlenky neustálého zlepšování kvality produktů i veškerých činností organizací v ČR, přispívat k vynikajícím podnikatelským výsledkům, spokojenosti všech zainteresovaných subjektů a ke zvýšení konkurenceschopnosti a informovat veřejnost o produktech s ověřenou kvalitou nabízených na domácím trhu a o organizacích dbajících na dodržování jakosti dlouhodobě.

Značka „Žirafa“ – Zdravotně nezávadná obuv – bota pro vaše dítě

Zdravotně nezávadná obuv by v povědomí českého spotřebitele měla být spjata se značkou „Žirafa“. V roce 1997 zavedla Česká obuvnická asociace (nyní Česká obuvnická a kožedělná asociace – COKA) se sídlem ve Zlíně tzv. dobrovolnou certifikaci dětské obuvi jako reakci na zhoršující se situaci se zásobováním našeho trhu kvalitní zdravotně nezávadnou dětskou obuví. Dobrovolná certifikace dětské obuvi se provádí podle stanovené Technické specifikace v Institutu pro testování a certifikaci, a.s., Zlín (ITC), který též přejímá výsledky zkoušek jiných akreditovaných laboratoří v České republice. V průběhu certifikačního procesu působí Komise zdravotně nezávadného obouvání jako poradní orgán Správní rady pro certifikaci ITC, která na základě vlastního posouzení doporučí Správní radě pro certifikaci vydání certifikátů nebo rozhodnutí o odmítnutí certifikovat. Na konstrukční parametry dohlíží lékař ortoped a kvalifikovaný antropolog. V komisi, která obuv hodnotí po všech stránkách, je dále pracovník biomechanické laboratoře, pracovník hygieny a obuvnické techniky. Obuv, která získá certifikát, může být, jak bylo výše uvedeno, označena certifikační značkou a registrovanou visáčkou s motivem žirafy. S každým držitelem certifikátu je uzavřena licenční smlouva, aby nemohlo docházet ke zneužívání značky. Kontrolu označování dobrovolně certifikované dětské obuvi visáčkou žirafy v prodejní síti provádí po dohodě s COKA Česká obchodní inspekce. Zneužití značky bude posuzováno jako falzifikát značky a je právně postžitelné.

Logo „Žirafa“ společně s visáčkou:

Děti jsou nejvíce zranitelné v období svého vývoje a péče o zdravý vývoj jejich nohou by měla být důležitá nejen pro lékaře a rodiče dětí, ale i pro prodejce dětské obuvi a vůbec pro celou společnost. Dětská noha je pouze částečně osifikovaná a k plné osifikaci dochází teprve mezi 8 a 10 lety věku dítěte. Dítě právě proto, že jeho kosti jsou pouze chrupavčité a má snížený práh citlivosti vůči tlaku a bolesti, není schopno sama posoudit, jak mu obuv padne a zda ho netlačí. Proto konstrukce dětské obuvi musí dodržet určité zásady, které jsou předmětem dobrovolného procesu posouzení. Hovoříme o tzv. minimálních lékařských požadavcích na konstrukci dětské obuvi, které garantují, že se dětská noha bude dobře vyvíjet a nebude deformována špatnou obuví.

Prodej na tržnicích – rizikové zboží?

Celní správa ČR považuje prodej některých výrobních skupin na tržnicích za rizikový. Nepřekvapí, že je to

zejména z pohledu porušování autorských práv a práva k ochranným známkám. Nicméně i vzhledem k obecné bezpečnosti obyvatele a jejich zdraví zde musí být spotřebitel obezřetný. Obuv jistě spadá do skupiny, která je často předmětem nejen porušení intelektuálního a průmyslového vlastnictví, ale kde si výrobce asi příliš hlavu nelámá ani s dodržováním „nějakých“ parametrů bezpečnosti, hygienických požadavků atp. Navíc se lze oprávněně obávat, že zboží nemusí být správně skladováno, je vystavováno mrazu, vlhku nebo naopak přímému slunečnímu svítu, což mnohdy poškozují jeho kvalitu a použitelnost. Velmi se ovšem zdáráme paušálně radit spotřebiteli, aby v tržnici nenakupoval. Pokládali bychom takovou jednostrannou radu za naprosto nefér. I v kamenných domech se setkáme se zbožím neekvalitním, nebezpečným a s neresiřízným prodejem neochotným věc reklamace řešit. Je ale nasnadě, že určitý, a možná i velmi specifický přístup by spotřebitel při nákupu na tržnicích přijímat měl.

Ponecháme stranou otázku chráněných obchodních značek a s nimi spojených přestoupení práva: jsme ostatně názoru, že by stát měl proti takovým nesvárům účinně bojovat, samí majitelé chráněných značek by měli soukromně-právně vedenými spory tyto případy řešit a nespolečně na celní správu a už vůbec ne na Českou obchodní inspekci, která by měla z našeho pohledu mít zcela jiné priority. Těžko bychom asi hledali tak náivního spotřebitele, který by si myslil, že u stánku v tržnici nakupuje výrobek skutečně dodaný firmou Puma, Adidas či Nike. To ale vůbec neznamená, že jakýkoliv výrobek a tedy i obuv zakoupená v tržnici nemá plnit svoji funkci. Připomeňme si následující zásadu stanovenou v Občanském zákoníku: Veškeré zboží, které je v České republice prodáváno zákazníkům, ať již v kamenném obchodu nebo na trhu, musí mít jakost pro věc takového druhu obvyklou nebo jakost deklarovanou. musí odpovídat požadavkům právních předpisů a musí být v odpovídajícím množství, míře nebo hmotnosti. Musí odpovídat účelu, který prodávající pro použití věci uvádí nebo pro který se věc obvykle používá, a musí být bez vad. Jinak řečeno, v České republice má každý obchodník povinnost prodávat obuv v tzv. jakosti obvyklé. Jakost obvyklou definují v ČR u obuvi dvě technické normy. Jedná se o CSN 79 5600 Obuv – požadavky a zkušební metody (zde jsou zakotveny i požadavky na obuv pro nejmenší děti) a CSN 79 5790 – Obuv – příjemné odchylky. Obě dvě normy byly revidovány a vycházejí již plně z evropských požadavků na kvalitu, vzhledové provedení a třídění obuvi.

Spotřebitel by tedy asi měl uvážit, zda u stánku nakupovat „drahé“, byt cenově výhodné zboží, např. vybranou elektroniku. Podobně je to s textilem či obuví. Nelze však v žádném případě přijmout argument, že když se mu bota za pár dnů rozpadne, řekne mu prodejce, že co by za těch pár korun chtěl. Větším problémem je, aby spotřebitel věděl, kde takový výrobek následně reklamovat. Principiálně by se tedy měl vyžadovat dokument o nákupu zboží, který musí vykazovat jisté náležitosti, a to zejména označení a sídlo prodejce. Stánek (prodejní místo) musí být rovněž řádně označen a údaje na paragonu musí být identické, jinak vám hned musí být prodejce podezřelý a pravděpodobně ho nedohledáte. Naše sdružení má ovšem ty zkušenosti, že spotřebitel přichází do tržnice se představou, že zboží v cenové kategorii, za níž nakupuje, by ani nereklamoval, nicméně když se v případě vady rozmyslí, což je časté, nemá paragon a ani si nepamtuje, kde by prodejce hledal, nebo ten mu prodej zapře a k výrobku se nehlásí. V současné době se používá v evropských zemích čtvrt

Rozumíme číslování velikosti obuvi?

různých systémů číslování obuvi. Nejstarší je *anglický systém*. Délka mezi jednotlivými velikostními stupni je 1/3 palce, což odpovídá délce ca 8,46 mm, rozdíl mezi půlcičky je potom ca 4,23 mm. Velikostní čísla anglické soustavy jsou v rozpětí 1 až 13. Velikostní číslo 1 ve velikostní skupině 0 dětská odpovídá 4 1/3 palce, velikostní číslo 2 odpovídá 4 2/3 palce atd. Po čísle 13 následují opět čísla 1 až 13 ve velikostních skupinách 4, 5, 6, 7. *Francouzský systém* vychází z přímé délky stélky (nemá odečítatelnou počáteční hodnotu). V klasickém provedení nepoužívá půlciček a jednotlivé odstupňování mezi nejbližšími velikostmi je 1 francouzský steh, který odpovídá 6,66 mm. Prvním číslem ve velikostní skupině 0 dětská je číslo 16 „další čísla jsou stupňována po 6,66 mm až po číslo 48. Oba historické systémy se ovšem v některých zemích používají v modifikované podobě. Modernější je *metrický systém* vycházející z metrického délkového systému. Rozdíl mezi jednotlivými velikostmi

je 1 cm, rozdíl mezi půlcičky je 5 mm. Vlastní číslo, kterým je označena obuv, odpovídá počtu cm tvořících její délku. Východí mírou pro stanovení velikosti obuvi je základní délka stélky kopýta, tj. přímá délka chodidla plus 10 mm minimální délkový přídavek. Prvním číslem ve velikostní skupině 0 je 11 „další čísla jsou stupňována po 5 mm, tedy po půlcičkách, až po číslo 33. Např. číslo 28 odpovídá délce obuvi 28 cm, velikostní číslo 24 “ odpovídá délce obuvi 24,5 cm. V sedmdesátých letech minulého století byl na podnět některých profesních institucí vyvinut *systém MONDOPPOINT*, který vychází z mezinárodních norem ISO 2816 a ISO 3355. Základní jednotka stupňování je milimetr, rozdíl mezi jednotlivými velikostmi je 10 mm a rozdíl mezi půlcičky je 5 mm. Velikostní číslo, kterým je obuv označena, odpovídá počtu mm tvořících přímou délku chodidla (PDCH) nohy, pro kterou je určena. Např. velikostní číslo 270 odpovídá PDCH 270 mm a obuv měří 280 mm. Rozdíl mezi PDCH a délkou obuvi (základní délka stélky kopýta) je 10 mm, tj. minimální nadměrek. Prvním číslem ve velikostní skupině 0 je 105, další čísla jsou stupňována po 5 mm, tedy po půlcičkách, až po 320.

S tímto číslováním se zřejmě příliš často nesetkáte. Pro porovnání jednotlivého číslování přikládáme převodní tabulku. Je třeba však mít na paměti, že číslování jednotlivých systémů je jen stěží porovnatelné a jedná se tedy jen o přibližné relace.

U dětské obuvi je dále velmi důležitý údaj o šířce obuvi ve vztahu k šířce dětské nohy. Základním rozměrem pro určení obvodové skupiny obuvi je obvod prstních kloubů na noze. Ke každému velikostnímu systému existují široké stupňovací systémy.

Francouzský širokový stupňovací systém – 1 2 3 4 5 6 7 8 9; Anglický širokový stupňovací systém – A B C D E F G H J K; Metrický širokový stupňovací systém – A(01) B(02) C(03) D(04) E(05) F(06) G(08) H(09) K(10). Rozsah této tiskoviny nám neumožňuje přetisknout tabulky týkající se vztahu mezi různými systémy velikosti a šíře obuvi. V řadě specializovaných prodejen ho mají k dispozici a mnohdy i v označení obuvi naleznete údaje dle různých systémů. V případě potřeby se můžete obrátit na naše sdružení.

Jste-li matka či otec, ZNÁTE TENTO PŘÍSTROJ? Jestliže nikoliv, pak změňte svého prodejce bot! Jedná se o MĚŘICÍ PŘÍSTROJ DĚTSKÉ NOHY. A takovýmto jednoduchým způsobem by měla být vaši menší ratolety změřena nožka před každým nákupem botky do sucha i do vodičky.

Kam se obrátit v případě problému?

Dozorovými orgány jsou: Pro obuv pro děti do 3 let pro hygienické aspekty bezpečnosti Orgány ochrany veřejného zdraví (Krajská hygienická stanice se svými územními pracovišti a Hygienická stanice hl. města Prahy)

Hygienická stanice hlavního města Prahy se sídlem v Praze – pobočka Centrum Dukelských hrdinů 347/11, 170 00 Praha 7 Telefon 233 376 047 Fax 233 374 091 E-mail: sekretariat-centrum@hygp Praha.cz Internetová stránka: http://www.hygp Praha.cz